

Na pjatu njedzeli po swjatej Trojizy.

Snada nascheho Knjesa a Sbožnika Jesom Khrysta, luboscž Boha Wótza a dostatk swjateho Ducha budž s wami wschitimi. Hamjeń.

Skoty je krajny měr. Tón šebi wschitzyžadaju, kiž šu hdy šhto wo styskach a žaloscžach wójnskeho šapusczenja šhonili. S kajkim hnucžom šwojeje wutrobny prošymy a špěwamy: „Tón wěčny, šmilny Bóh chyzł nam, a kiž još snaju, dacž troschtuu wutrobu a měr we naschim kraju.“ — Pšchi krajnym měrje, kaš lubosny a wobšbožazy je paš tež měr we wschědnyym žiwjenju, w domjazym a šjawnyym wobšhadženju! Tón šebi čzim wysche waža, kiž šu hdy do tajkeho hubjeneho doma pohladali, hdžež bješ mužom a žonu žana luboscž a žana jednota nješnježi. Kaš móže pšchi roškorje šbožomnosčž bydlicž? Še šrudžbu šo tam jedny džeń po druhim minje, a nješbožomnosčž, stysš a žaloscž tam rošče! Tam je mandželstwo niz šwjast luboscže, ale rjeczas wschědneho čžwilowanja! — Teho runja, kajki je to tola hubjeny wobšhad, hdyž šebi šušodža žiwjenje bješ šobu čžežke čžinja a šo na wschěch štronach pšchescžěhaju! Někotry čžlowješ je taš šdaleny wot Božeho Ducha, šo njemóže š nikim žaneho měra džeržecž. Šlubu čžinicž je jemu wješele, šušoda do haniby a šškody nošycž, to je jemu lube džěko! Tajkich bješbóžnych ludži, kiž maju Ducha š hele, chyzł Bóh tón Knješ š pošnacžu jich škaženeje, hrosneje wutrobny pšchinješčž! Šdy bychu wschitzy ludžo š pokutnym duchom měr š Bohom pytali a jón we wěrje namafali a měli, dha bychu tež rad a džakomnje měr bješ šobu lubowali a hajili. Ženož š wěrjazeho wužiwanja Božeho měra wušhadža wscha prawa měrnosčž, kotraž měr pyta, lubuje a wobarnuje. Tuta měrnosčž šebi wošebje tež wyšozny waži rjany wobšbožazy měr w bješšobnym, towarščnym wobšhadženju, w domjazym a šjawnyym žiwjenju.

1. Šětra 3, 8—15.

„Šajpošlesy paš, budžče wschitzy jenafeje myšle bješ šobu, ščetpliwi, jako bratsja lubošni, š wutrobu šmilni „a pšhecželni. Šješaplacžče škóscž se škóscžu abo šwaš „rjenje se šwarjenjom; ale ša to požohnujče a wěšče, šo